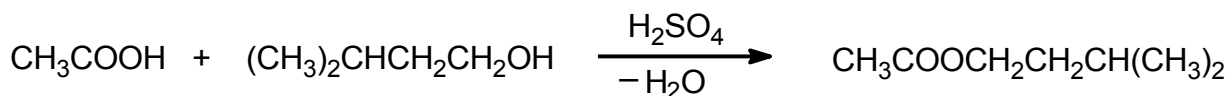

OCTAN IZOAMYLU**Odczynniki:**[kwas octowy lodowaty](#)17 cm³ (ok.0,3 m)[alkohol izoamyłowy \(3-metylobutan-1-ol\)](#)16,3 cm³ (13,2 g, 0,150 m)[kwas siarkowy \(VI\) 98%](#)1 cm³[wodorowęglan sodu, roztwór 5%](#)50 cm³[siarczan\(VI\)magnezu bezw.](#)

UWAGA: Praca z substancjami toksycznymi i żrącymi. Zaleca się pracę w rękawicach ochronnych i pod wyciągiem.

W kolbie okrągłodennej o poj. 100 cm³, zaopatrzonej w chłodnicę zwrotną umieszcza się kwas octowy, alkohol izoamyłowy i kwas siarkowy(VI). Mieszaninę ogrzewa się do wrzenia przez 1 godzinę. Po ochłodzeniu umieszcza się ją w rozdzielaczu, dodaje 50 cm³ wody i energicznie wstrząsa. Warstwę organiczną przemywa się kolejno wodą, dwukrotnie roztworem wodorowęglanu sodu, ponownie wodą¹, a następnie suszy nad bezwodnym siarczanem(VI) magnezu. Roztwór oddziela się od środka suszącego,² sącząc go przez luźny zwitek waty umieszczony w nóżce małego lejka bezpośrednio do małej kolbki okrągłodennej, po czym destyluje przy użyciu krótkiej kolumny Vigreux, zbierając frakcję wrzącą w zakresie 136 – 141 °C.³ Octan izoamyłu jest bezbarwną cieczą o wyraźnym zapachu bananów. (n_D²⁰ = 1,4000, d = 0,876 g/cm³)

¹ Połączone warstwy wodne umieszcza się w pojemniku **W-K** (wodne roztwory kwasów).

² Środek suszący i watę w lejku można przemyć kilkoma mililitrami [chlorku metylenu](#), dołączając rozpuszczalnik do cieczy poddawanej destylacji. Po odparowaniu resztek rozpuszczalnika pod wyciągiem, zużyty siarczan magnezu można rozpuścić w dużej ilości wody, a roztwór wylać do kanalizacji.

³ Przedgon oraz pozostałość po destylacji należy umieścić w pojemniku **O** (ciekle, palne bez fluorowców).